VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 18. martā *

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "WINNETOU" — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. un 2. punkts — Kopienas preču zīmes autonomijas un neatkarības principi — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-501/13

Karl-May-Verlag GmbH , iepriekš – *Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH*, Bamberga (Vācija), ko pārstāv *M. Pejman* un *M. Brenner*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja *A. Pohlmann*, vēlāk – *M. Fischer*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā,

Constantin Film Produktion GmbH , Minhene (Vācija), ko pārstāv *P. Baronikians* un *S. Schmidt*, advokāti,

par prasību par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2013. gada 9. jūlija lēmumu lietā R 125/2012-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Constantin Film Produktion GmbH* un *Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents),

sekretāre M. Maresko [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 18. septembrī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 30. janvārī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 27. janvārī,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 25. aprīlī,

ņemot vērā ITSB atbildi uz repliku, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2014. gada 3. jūlijā,

pēc 2015. gada 30. septembra tiesas sēdes,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja *Karl-May-Verlag GmbH*, iepriekš – *Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH*, ir īpašniece Kopienas vārdiskai preču zīmei “WINNETOU”, kas 2002. gada 14. jūnijā iesniegta Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), 2003. gada 16. septembrī reģistrēta ar numuru 2735017 un atjaunota 2012. gada 10. jūnijā.

2 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 3., 9., 14., 16., 18., 21., 24., 25., 28., 29., 30., 39., 41., 42. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un saistībā ar katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 3. klase: “Parfimērijas izstrādājumi, ēteriskās eļļas, kosmētiskie un matu kopšanas līdzekļi”;

— 9. klase: “Filmas, it īpaši animācijas filmas, video filmas; fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, optiskie, svēršanas, signalizācijas, kontroles un mācību aparāti, ierīces un instrumenti (kas ietilpst 9. klasē); aparāti skaņu, attēlu un datu ierakstam, pārraidei un reproducēšanai un to informācijas nesēji – ierakstīti un tukši; magnētiskie informācijas nesēji, ieraksta diski, kalkulatori, informācijas apstrādes ierīces, datori, datoru programmatūra, eksponētas filmas, arī izmantošanai kinematogrāfijā”;

— 14. klase: “Cēlmetāli un to sakausējumi, un no cēlmetāliem izgatavoti vai ar tiem pārklāti izstrādājumi (kas ietilpst 14. klasē); riekstu standziņas no cēlmetāliem; juvelierizstrādājumi, bižutērija, dārgakmeņi; strass un pogas; pulksteņi un hronometriskie instrumenti”;

— 16. klase: “Papīrs, kartons un izstrādājumi no šiem materiāliem (kas ietilpst 16. klasē); uzlīmes, etiķetes; iespiedprodukcija; pastmarkas; grāmatu iesiešanas materiāli; fotogrāfijas; rakstāmlietas; līmes (līmvielas) kancelejas un mājturības vajadzībām; materiāli māksliniekiem; otas; biroja piederumi (izņemot mēbeles); mācību un uzskates līdzekļi (izņemot aparatūru); plastmasas materiāli iepakošanas vajadzībām (kas ietilpst 16. klasē); iespiedburti; klišejas”;

— 18. klase: “Ādas un ādas imitācijas izstrādājumi, proti, somas un citas preces, kurām nav speciālas formas, kas paredzēta konkrēta priekšmeta ietveršanai, kā arī nelieli ādas izstrādājumi, it īpaši naudas maki, kabatas portfeļi, atslēgu maki un citi šo materiālu izstrādājumi (kas ietilpst 18. klasē); ceļasomas un čemodāni; lietussargi, saulessargi un spieķi”;

— 21. klase: “Tilpnes mājturības vai virtuves vajadzībām (izņemot izgatavotos no cēlmetāliem vai ar tiem pārklātos); aparāti, kas ietilpst 21. klasē; ķemmes un sūkļi; sukas (izņemot otas); materiāli suku izstrādājumiem; tīrīšanas līdzekļi; izstrādājumi no stikla, porcelāna un fajansa izmantošanai saimniecībā un virtuvē, mākslas priekšmeti no šiem materiāliem”;

— 24. klase: “Audumi un tekstilizstrādājumi (kas ietilpst 24. klasē, izņemot gultas veļu, proti, spilvenus, pledus, gultas pārklājus un guļammaisus); segas un galdauti”;

— 25. klase: "Apģērbi, apavi, galvassegas";

— 28. klase: "Spēles, spēļu kārtis, rotaļlietas, arī elektroniskas, Ziemassvētku eglīšu rotājumi; vingrošanas un sporta preces (kas ietilpst 28. klasē)";

— 29. klase: "Gaļa, zivis, mājputni un medījumi, un šo produktu izstrādājumi; konservēti, žāvēti un termiski apstrādāti augļi un dārzeņi; želejas, ievārījumi, kompoti";

— 30. klase: "Kafija, tēja, kakao, maize, maizes un konditorejas izstrādājumi, it īpaši piparkūkas, augļu maize, saldējumi, medus; garšvielas, saldumu izstrādājumi un šokolādes izstrādājumi";

— 39. klase: "Personu pārvadājumi";

— 41. klase: "Izklaides, kultūras un sporta pasākumi, filmu un skaņu ierakstu iznomāšana; kinofilmu ražošana un demonstrēšana; fotografēšana; izklaide; pasākumi atpūtas un brīvdienu parkā; brīvdienu nometņu pakalpojumi; kempinga vietu izmantošanas pakalpojumi";

— 42. klase: "Intelektuālā īpašuma tiesību izmantošana";

— 43. klase: "Viesu izmitināšana un ēdināšana".

3 Persona, kas iestājusies lietā, *Constantin Film Produktion GmbH*, 2010. gada 14. jūnijā iesniedza pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu, kurā tā apgalvoja, ka, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopā ar Regulas Nr. 207/2009 7. pantu, pastāv absolūtas spēkā neesamības pamati attiecībā uz precēm, kurām tā ir tikusi reģistrēta.

4 Ar 2011. gada 13. decembra lēmumu Anulēšanas nodaļa pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīja.

5 Persona, kas iestājusies lietā, 2012. gada 17. janvārī ITSB iesniedza apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

6 Ar 2013. gada 9. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelācijas pirmā padome daļēji apmierināja apelācijas sūdzību un atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu tā, ka apstrīdētā preču zīme tika atcelta, izņemot attiecībā uz 16. klasē ietvertajiem "iespiedburtiem" un "klišejām".

7 Apelācijas padome it īpaši uzskatīja, ka 3., 9., 14., 16., 18., 21., 24., 25., 28., 29., 30., 39., 41. un 43. klasē ietvertās preces un pakalpojumi ir paredzēti vidusmēra patērētājiem un ka 42. klasē ietvertie pakalpojumi ir paredzēti profesionāļiem. Tā uzskatīja, ka visas šīs preces un pakalpojumi var attiekties arī uz specializētu sabiedrības daļu, piemēram, starpniekiem. Tā piebilda, ka, runājot par patērētājiem, uzmanības līmenis atkarībā no preču vai pakalpojumu veida ir augsts vai vidējs un, runājot par profesionāļiem, tas ir augsts (apstrīdētā lēmuma 18. un 19. punkts). Otrkārt, Apelācijas padome norādīja, ka vārdam "winnetou" neesot saiknes ne ar vienu no Savienības valodām un ka sākotnēji tās analīzē ir jāveic salīdzinājums attiecībā uz patērētājiem, kuri runā vācu valodā, jo preču zīmes aprakstošais raksturs Vācijā esot īpaši izteikts (apstrīdētā lēmuma 20. punkts).

8 Turklāt attiecībā uz apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu Apelācijas padome norādīja, ka *Winnetou* esot rakstnieka Kārļa Meija [*Karl May*] romānu sērijas ievērojamākais tēls, kā arī filmu, teātra izrāžu un radio iestudējumu galvenais varonis. Tā piebilda, ka atbilstoši *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa, Vācija) un *Bundespatentgericht* (Federālā Patentu tiesa, Vācija) pasludinātajiem spriedumiem (turpmāk tekstā – "Vācijas tiesu spriedumi"), uz kuriem ir atsaukusies persona, kas iestājusies lietā, ar vārdu "winnetou" vācu patērētājs saprotot izdomātu, cildenu un krietnu indiāņu vadoni un ka *Bundesgerichtshof* skatījumā Vācijā attiecībā uz iespieddarbiem, filmu

produkciju, publikācijām un grāmatu un žurnālu izdevumiem tas esot aprakstošs (apstrīdētā lēmuma 22.–25. punkts). Lai gan Apelācijas padome ir atgādinājusi, ka valsts tiesu judikatūra neesot tai saistoša, tā šajā lietā ir uzsvērusi, ka tiktāl, ciktāl valsts augstākās tiesas skatījumā vārds "winnetou" Vācijā esot aprakstošs, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktu, ir arī jāuzskata, ka apstrīdētā preču zīme nevar tikt aizsargāta attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar grāmatām un radioapraidi, un televīziju (apstrīdētā lēmuma 27. punkts). Tādējādi Apelācijas padome uzskatīja, ka saistībā ar 9. klasē ietilpstošajām "filmām, it īpaši animācijas filmām, video filmām", "magnētiskās informācijas vidēm, ieraksta diskiem", "eksponētām filmām, arī izmantošanai kinematogrāfijā", 16. klasē ietvertajiem "iespieddarbiem", "grāmatu iesiešanas materiāliem", "fotogrāfijām" un 41. un 42. klasē ietvertajiem "izklaides, kultūras un sporta pasākumu, filmu un skaņu ierakstu iznomāšanas", "fotografēšanas", "izklaides", "pasākumu atpūtas un brīvdienu parkā", "brīvdienu nometņu", "kempinga vietu izmantošanas" un "intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanas" pakalpojumiem apzīmējums "WINNETOU" esot aprakstošs vai tas tieši norādot uz minēto preču un pakalpojumu saturu, jo patērētājs tikai pieņemtu, ka runa ir par precēm vai pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar *Winnetou* vai ir par *Winnetou* tematiku (apstrīdētā lēmuma 28.–31. punkts). Otrkārt, attiecībā uz citām precēm vai pakalpojumiem Apelācijas padome norādīja, ka, izņemot 16. klasē ietvertos "iespiedburtus" un "klišejas", kuriem nav nekādas saiknes ar *Winnetou* tēlu, grāmatas, filmas vai festivāli un citas preces varētu tikt kvalificētas kā "tirdzniecības veicināšanas preces", kurām ir tieša saikne ar *Winnetou*, un ka dažām precēm vai pakalpojumiem, piemēram, pārtikai vai "pārvadāšanas" un "viesu izmitināšanas un ēdināšanas" pakalpojumiem esot tieša saikne ar festivāliem (apstrīdētā lēmuma 32.–46. punkts). Ņemot vērā šos faktus, Apelācijas padome ir nolēmusi, ka visām šīm precēm un pakalpojumiem apstrīdētā preču zīme ir aprakstoša.

9 Visbeidzot, Apelācijas padome uzskatīja, ka apstrīdētajai preču zīmei nav atšķirīgu īpašību Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kam ir saikne ar cildenu indiāņu vadoni vai romāna tēlu, jo patērētājs ievērojot principu, ka preču zīme apraksta preču un pakalpojumu saturu vai mērķi. Turpretī attiecībā uz 16. klasē ietvertajiem "iespiedburtiem" un "klišejām" tā norāda, ka apstrīdētā preču zīme ir atšķirīga, jo attiecībā uz šīm precēm patērētāji apstrīdēto preču zīmi uztverot kā fantāzijas radītu nosaukumu (apstrīdētā lēmuma 48.–52. punkts).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 18. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

11 Veicot procesa organizatoriskos pasākumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 89. pantu, lietas dalībnieki tika lūgti rakstveidā atbildēt uz jautājumiem. ITSB un persona, kas iestājusies lietā, uz tiem atbildēja noteiktajā termiņā. Prasītāja šo lūgumu noteiktajā termiņā neizpildīja, taču ar Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja lēmumu prasītājas atbildes tika pievienotas lietas materiāliem.

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 Tiesas sēdē prasītāja ar savu pirmo prasījumu par apstrīdētā lēmuma atcelšanu precizēja, ka tā lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ir ticis apmierināts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

15 Persona, kas iestājusies lietā, norāda uz prasības pieteikumā ietverto A.12.–A.17. pielikumu nepieņemamību, jo šie dokumenti pirmo reizi esot iesniegti Vispārējā tiesā. Prasītāja un ITSB nav izteikuši viedokli par šo apgalvojumu.

16 Šie pielikumi atbilst ITSB reģistros iekļauto pētījumu rezultātiem – attiecībā uz A.12. pielikumu, izrakstam no rokasgrāmatas par procesiem ITSB – attiecībā uz A.13. pielikumu, *Bundespatentgericht* rīkojumiem – attiecībā uz A.14. un A.15. pielikumu, *Ingerl* un *Rohnke* grāmatas, kuras nosaukums ir *Markengesetz* ["Likums par preču zīmēm"] (3. izdevums), fragmentam – attiecībā uz A.16. pielikumu un žurnālā *Weser-Kurier* 2013. gada 1. jūlijā publicētā raksta fragmentam – attiecībā uz A.17. pielikumu.

17 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesā celtās prasības mērķis ir pārbaudīt ITSB apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta izpratnē, tāpēc Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, ņemot vērā tajā pirmo reizi iesniegtos dokumentus. Tādējādi prasības pieteikuma A.12. un A.17. pielikums ir jānoraida, neesot nepieciešamībai pārbaudīt to *force probante* (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 24. novembris, *Sadas*/ITSB – *LTJ Diffusion* ("ARTHUR ET FELICIE"), T-346/04, Krājums, EU:T:2005:420, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Turpretī attiecībā uz A.13.–A.16. pielikumu ir jāuzsver, ka, lai arī prasītāja šos pierādījumus pirmo reizi ir iesniegusi Vispārējā tiesā, tā ir tiesīga atsaukties uz tiem. Proti, no judikatūras izriet, ka ne lietas dalībniekiem, ne Vispārējai tiesai nevar tikt liegts gūt iedvesmu no elementiem, kas izriet no valsts tiesību aktiem, tiesu judikatūras vai tiesību doktrīnas, jo apelācijas padomei netiek pārmests, ka tā nav ņēmusi vērā kāda konkrēta valsts tiesas sprieduma faktiskos apstākļus, bet tiek veikta atsauce uz spriedumiem vai doktrīnu, lai argumentētu pamatu saistībā ar to, ka apelācijas padome ir veikusi nepareizu Regulas Nr. 207/2009 normas piemērošanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 12. jūlijs, *Vitakraft-Werke Wührman*/ITSB – *Johnson's Veterinary Products* ("VITACOAT"), T-277/04, Krājums, EU:T:2006:202, 71. punkts). Turklāt A.13. pielikumā iesniegtie fakti nav pierādījumi kā tādi, bet attiecas uz ITSB lēmumu pieņemšanas praksi, uz kuru lietas dalībniekam ir tiesības atsaukties (spriedums " ARTHUR ET FELICIE", minēts 17. punktā, EU:T:2005:420, 20. punkts).

19 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasības pieteikuma A.12. un A.17. pielikums ir nepieņemami.

Par lietas būtību

20 Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza piecus pamatus, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, esot pārkāpti Kopienas preču zīmes autonomijas un neatkarības principi un Kopienas preču zīmju tiesības, otrkārt, esot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 76. pants, treškārt, esot ņemti vērā atcelšanas pamati, kuri nav bijuši minēti pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu, ceturtkārt, esot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un, piektkārt, esot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

21 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms pārbaudīt trešo pamatu, bet pēc tam – pirmo pamatu, pirms tā pēc savas ierosmes pārbaudīs pamatu, kas attiecas uz nepietiekamu apstrīdētā lēmuma pamatojumu.

Par trešo pamatu, saskaņā ar kuru esot ņemti vērā atcelšanas pamati, kuri nav bijuši minēti pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu

22 Ar savu trešo pamatu, saskaņā ar kuru esot ņemti vērā atcelšanas pamati, kuri nav bijuši minēti pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu, prasītāja būtībā apgalvo, ka Apelācijas padome esot lēmusi *ultra petita* un pārsniegusi savas pilnvaras, ciktāl tā apstrīdētās preču zīmes atcelšanu ir pamatojusi ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto pamatu, lai gan personas, kas iestājusies lietā, pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu bija pamatots vienīgi ar apstrīdētās preču zīmes atšķirtspējas neesamību atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

23 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

24 Anulēšanas nodaļa esot uzskatījusi, ka ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu pamatotais pieteikums neesot bijis jāņem vērā, jo, pirmkārt, šis pieteikums esot ticis iesniegts replikas stadijā un, otrkārt, neesot atšķirības Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzēto pamatu pārbaudē. Apelācijas padome, gluži pretēji, vispirms norādīja, ka atbilstoši pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu veidlapai pieteikums esot pamatots ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopā ar Regulas Nr. 207/2009 7. pantu. Otrkārt, tā norādīja, ka savā pieteikuma pamatojumā persona, kas iestājusies lietā, esot atsaukusies uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzētajiem atteikuma pamatiem, nenorādot skaidru atšķirību starp šiem abiem atteikuma pamatiem. Visbeidzot, uzsvērusi, ka persona, kas iestājusies lietā, esot tieši atsaukusies uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un ka tā savā pieteikumā esot paudusi nostāju par apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu, tā secināja, ka būtu jānoskaidro, vai apstrīdētā preču zīme būtu jāatceļ, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos absolūtos pamatus.

25 Ir jāpārbauda, vai izskatāmajā lietā pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu attiecās arī uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu tā, ka Apelācijas padome, nepārsniedzot savas pilnvaras, varēja pārbaudīt, vai apstrīdētā preču zīme ir aprakstoša.

26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai noskaidrotu, uz kādu pamatojumu ir balstīts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, ir jāpārbauda viss pieteikums, it īpaši attiecībā uz tajā ietvertā pamatojuma sīku izklāstu (spriedums, 2011. gada 24. marts, *Cybergun*/ITSB – *Umarex Sportwaffen* (“AK 47”), T-419/09, EU:T:2011:121, 21. punkts).

27 Tomēr, kā to pamatoti uzsver ITSB, šajā lietā no pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu būtības un no personas, kas iestājusies lietā, ITSB notiekošajā procesā izvirzītajiem pamatiem skaidri izriet, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir ticis pamatots ne tikai ar apstrīdētās preču zīmes atšķirīgo īpašību neesamību, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, bet arī ar minētās preču zīmes aprakstošo raksturu atbilstoši šīs regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam.

28 Tādējādi ir skaidrs, ka persona, kas iestājusies lietā, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu veidlapā ir izdarījusi atzīmi kvadrātiņā attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. pantu un 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Turklāt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojumā persona, kas iestājusies lietā, ir nepārprotami minējusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tomēr tā, kā tas skaidri izriet no Vispārējā tiesā iesniegto ITSB procesa materiālu 46. un 48. lappuses, ir arī izvirzījusi argumentus, kuri attiecas uz apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu.

29 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka, lai arī persona, kas iestājusies lietā, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu ir skaidri minējusi tikai replikas stadijā Anulēšanas nodaļā, pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir bijis gan par apstrīdētās preču zīmes atšķirīgo īpašību neesamību atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam, gan par tās aprakstošo raksturu atbilstoši šīs regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam, līdz ar to šis pamats ir jānoraida.

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Kopienas preču zīmes autonomijas un neatkarības un Kopienas preču zīmju sistēmas principi

30 Prasītāja uzsver, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpti Kopienas preču zīmes autonomijas un neatkarības un Kopienas preču zīmju sistēmas principi, jo Apelācijas padome savu lēmumu esot pamatojusi vienīgi ar Vācijas tiesās nostiprinātajiem principiem, neveicot autonomu vērtējumu, pamatojoties uz kritērijiem, kuri šajā nolūkā nostiprināti Savienības preču zīmju tiesībās. Šī pieeja esot pretēja principam, atbilstoši kuram Savienības preču zīmju tiesiskais regulējums ir autonoma sistēma, ko veido normu kopums, un, īstenojot tai raksturīgos mērķus, tās piemērošana nav atkarīga ne no vienas valsts sistēmas.

31 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

32 Pirmkārt, ITSB piekrīt, ka Kopienas preču zīmes spēkā neesamība ir jāvērtē, vienīgi pamatojoties uz Savienības tiesisko regulējumu, taču tas apgalvo, ka Apelācijas padome esot veikusi autonomu vērtējumu, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 noteikumus un judikatūru. Otrkārt, ITSB norāda, ka Apelācijas padomei, pamatojoties uz 2009. gada 12. februāra rīkojumu *Bild digital* un *ZVS* (C-39/08 un C-43/08, EU:C:2009:91), esot bijusi jāņem vērā Vācijas judikatūra, jo tā attiecoties uz to pašu preču zīmi, esot valsts augstākās tiesas veidota, tā esot par daļēji identiskām precēm un pakalpojumiem un tikusi pasludināta pavisam neilgi pēc tam, kad tika iesniegts apstrīdētās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums. Visbeidzot, ITSB uzsver, ka Apelācijas padome nav balstījusies tikai uz vienu spriedumu, bet gan četriem Vācijas tiesu spriedumiem, kas tādējādi liecinot par iedibinātu judikatūru.

33 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka Apelācijas padome faktiski esot balstījusies uz Vācijas judikatūru, taču, veicot apstrīdētās preču zīmes autonomu un detalizētu novērtējumu, tā esot ņēmusi vērā Regulas Nr. 207/2009 7. pantu. Tādējādi tā uzsver, ka Apelācijas padome esot veikusi pati savu novērtējumu par to, kā konkrētā sabiedrības daļa, runājot par attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, uztver apzīmējumu “WINNETOU”.

34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienas preču zīmju tiesiskais regulējums ir autonoma sistēma, ko veido tai raksturīgu normu kopums, un, īstenojot tās īpašos mērķus, tās piemērošana nav atkarīga ne no kādas valsts sistēmas (spriedumi, 2013. gada 12. decembris, *Rivella International*/ITSB, C-445/12 P, Krājums, EU:C:2013:826, 48. punkts, un 2000. gada 5. decembris, *Messe München*/ITSB (“electronica”), T-32/00, Krājums, EU:T:2000:283, 47. punkts).

35 Tomēr iespēja reģistrēt apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi ir jāvērtē, tikai pamatojoties uz atbilstošo Savienības tiesisko regulējumu, kā to ir interpretējusi Savienības tiesa (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, *American Clothing Associates*/ITSB un ITSB/*American Clothing Associates*, C-202/08 P un C-208/08 P, Krājums, EU:C:2009:477, 58. punkts). ITSB tātad nav saistoši dalībvalstīs pieņemtie lēmumi, un tas pats attiecas uz gadījumu, kad šie lēmumi ir tikuši pieņemti, piemērojot saskaņotus valsts tiesību aktus atbilstoši Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajai direktīvai 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.) (šajā ziņā skat. spriedumus, 2006. gada 16. marts, *Telefon & Buch*/ITSB – *Herold Business Data* (“WEISSE SEITEN”), T-322/03, Krājums, EU:T:2006:87, 30. punkts; 2007. gada 14. jūnijs, *Europig*/ITSB (“EUROPIG”), T-207/06, Krājums, EU:T:2007:179, 42. punkts, un 2013. gada 14. novembris, *Efag Trade Mark Company*/ITSB (“FICKEN”), T-52/13, EU:T:2013:596, 42. punkts). Ir jāpiebilst, ka nevienā no Regulas Nr. 207/2009 noteikumiem ITSB vai – prasības gadījumā – Vispārējai tiesai nav uzlikts pienākums nonākt pie tāda paša rezultāta, pie kāda līdzīgā situācijā ir nonākušas valsts pārvaldes iestādes vai tiesas (šajā ziņā skat. spriedumus, 2006. gada 12. janvāris, *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, C-173/04 P, Krājums, EU:C:2006:20, 49. punkts; 2007. gada 8. novembris, *MPDV Mikrolab*/ITSB (“manufacturing score card”), T-459/05, EU:T:2007:336, 27. punkts, un 2010. gada 10. septembris, *MPDV Mikrolab*/ITSB (“ROI ANALYZER”), T-233/08, EU:T:2010:382, 43. punkts).

36 Tāpat no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai arī valsts iestāžu pieņemti lēmumi ITSB nav saistoši, šos lēmumus, tiem neesot ierobežojošiem vai pat izšķirīgiem, vērtējot lietas apstākļus, ITSB tomēr var ņemt vērā kā norādes (šajā ziņā skat. spriedumus, 2004. gada 21. aprīlis, *Concept*/ITSB (“ECA”), T-127/02, Krājums, EU:T:2004:110, 70. punkts; 2008. gada 9. jūlijs, *Reber*//ITSB – *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (“Mozart”), T-304/06, Krājums, EU:T:2008:268, 45. punkts, un 2012. gada 25. oktobris, *riha*/ITSB – *Lidl Stiftung* (“VITAL&FIT”), T-552/10, EU:T:2012:576, 66. punkts).

37 No visiem šiem faktiem izriet, ka, izņemot gadījumu, kas paredzēts Regulas Nr. 2007/2009 8. panta 4. punktā, saskaņā ar kuru ITSB ir jāpiemēro valsts tiesības, ieskaitot atbilstošo valsts judikatūru, ITSB vai Vispārējai tiesai nevar būt saistoši valsts iestāžu vai tiesu nolēmumi.

38 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma vispirms izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo ITSB, lai arī Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 27. punktā tiešām ir uzsvērusi, ka valsts tiesu judikatūra neesot tai saistoša, tomēr tā šajā pašā punktā ir piebildusi, ka izskatāmajā lietā, ciktāl valsts augstākā tiesa ir uzskatījusi, ka Vācijā vārds “winnetou” ir aprakstošs, esot arī jāuzskata, ka Kopienas preču zīme nevar tikt aizsargāta attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas saistīti ar grāmatām, radioapraidi un televīziju.

39 Turklāt, veicot apstrīdētās preču zīmes aprakstošā rakstura analīzi attiecībā uz “tirdzniecības veicināšanas” precēm, apstrīdētā lēmuma 42. punktā Apelācijas padome ir norādījusi, ka, tā kā *Bundesgerichtshof* spriedums ir ticis pasludināts tikai dažus mēnešus pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, ir arī jāuzskata, ka atteikuma pamats jau ir pastāvējis Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā.

40 No šiem apgalvojumiem, kuri ir apstiprināti apstrīdētā lēmuma 23., 25., 26., 29. un 30. punktā, izriet, ka, izņemot šā paša lēmuma 24. punktā minēto *Winnetou* veltīto darbu uzskaitījumu, Apelācijas padome ir atkārtojusi Vācijas judikatūrā izklāstītos apsvērumus par iespēju reģistrēt apzīmējumu “WINNETOU”, par to, kā šis apzīmējums tiek uztverts, un par apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu saistībā ar lietā aplūkotajām precēm un pakalpojumiem, bet nav veikusi autonomu vērtējumu, ņemot vērā lietas dalībnieku sniegtos argumentus un pierādījumus.

41 Tādējādi it īpaši no apstrīdētā lēmuma 25., 26., 29. un 30. punkta izriet, ka vērtējums, saskaņā ar kuru lietā aplūkotais apzīmējums tieši norādot uz 9. klasē ietverto “filmu, it īpaši animācijas filmu”, “video filmu”, “magnētisko informācijas nesēju” “ieraksta disku”, “eksponēto filmu, arī izmantošanai kinematogrāfijā”, 16. klasē ietverto “iespieddarbu”, “grāmatu iesiešanas materiālu”, “fotogrāfiju” un 41. un 42. klasē ietverto “izklaides, kultūras un sporta pasākumu”, “filmu un skaņu ierakstu iznomāšanas”, “kinofilmu ražošanas un demonstrēšanas”, “fotografēšanas”, “izklaides”, “pasākumu atpūtas un brīvdienu parkā”, “brīvdienu nometņu”, “kempinga vietu izmantošanas” un “intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanas” pakalpojumu saturu, nav Apelācijas padomes autonoma novērtējuma rezultāts, jo apstrīdētā lēmuma 29. punktā ir precizēts, ka “atbilstoši Vācijas judikatūrai patērētājs uzskatīs, ka ar “winnetou” tiek tikai aprakstīts tas, ka runa ir par *Winnetou* kinofilmu vai grāmatu vai vēl par kādu citu šā veida preci”.

42 Tāpēc ar šiem elementiem nav ievērota iepriekš 34.–36. punktā minētā judikatūra, ciktāl Apelācijas padome, vērtējot lietas apstākļus, Vācijas tiesu nolēmumiem kā norādēm ir piešķīrusi nevis orientējošu, bet gan imperatīvu nozīmi attiecībā uz iespēju reģistrēt apstrīdēto preču zīmi.

43 Šis konstatējums nevar tikt atspēkots ar ITSB argumentu, kas pamatots ar rīkojumu *Bild digital* un *ZVS*, minēts 32. punktā (EU:C:2009:91) un kurā tas apgalvo, ka Apelācijas padomei esot jāņem vērā Vācijas judikatūra, jo tā attiecoties uz to pašu preču zīmi, to ir izdevusi valsts augstākā tiesa, tā ir par daļēji identiskām precēm un pakalpojumiem un ir tikusi pieņemta pavisam neilgi pēc apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

44 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, ka ITSB norādītais rīkojums attiecas uz Direktīvas 89/104 interpretāciju un ir īpaši par valsts kompetento iestāžu pienākumiem ņemt vai neņemt vērā apstākli, ka identiski vai salīdzināmi veidoti apzīmējumi jau ir tikuši reģistrēti kā preču zīme. Turklāt Tiesa šajā rīkojumā norāda, ka, ja dalībvalstī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiek pamatots ar apstākli, ka līdzīga vai identiska preču zīme jau esot tikusi reģistrēta, tad, lai gan par reģistrāciju atbildīgajai valsts iestādei, izvērtējot šādu pieteikumu un ciktāl šajā ziņā tās rīcībā ir informācija, ir jāņem vērā jau pieņemtie lēmumi par līdzīgiem pieteikumiem un īpaši uzmanīgi jāpārbauda, vai ir vai nav pamats lemt tāpat, tomēr šie lēmumi tai nekādā gadījumā nevar būt saistoši. Līdz ar to, ja šāds apsvērums pēc analoģijas attiecas uz pārbaudi, ko ITSB struktūras veikušas saistībā ar Regulu Nr. 207/2009, tomēr ir jānorāda, ko arī ir precizējusi Tiesa, ka šie lēmumi par līdzīgajiem pieteikumiem attiecīgajai iestādei nekādā ziņā nevar būt saistoši.

45 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, lai gan no šā rīkojuma var tikt secināts, ka Apelācijas padomei bija jāņem vērā Vācijas tiesu nolēmumi attiecībā uz apzīmējumu “WINNETOU” un īpaši uzmanīgi jāpārbauda, vai ir vai nav pamats lemt tāpat, no minētā rīkojuma arī izriet, ka Apelācijas padomei nevar būt saistoši agrākie nolēmumi, pat ja tie attiecas uz to pašu apzīmējumu. Tomēr izskatāmajā lietā Apelācijas padomei netiek pārmests, ka tā ir ņēmusi vērā Vācijas tiesu nolēmumus, bet gan tas, ka tā ir uzskatījusi, ka šie nolēmumi tai esot saistoši, kas ir pretrunā iepriekš 34.–36. punktā minētajai judikatūrai un tādējādi netiek apšaubīts ar ITSB argumentu.

46 Tātad pirmais pamats ir jāapmierina un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ciktāl ar to ir apmierināts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, jo iepriekš 42. punktā minētā kļūda tiesību piemērošanā ietekmē Apelācijas padomes vērtējumu gan par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, gan par šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu. Proti, apstrīdētā lēmuma 50. un 51. punktā Apelācijas padome ir konstatējusi, ka apstrīdētajai preču zīmei neesot atšķirīgu īpašību attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri nav “iespiedburti” un “klišejas”, jo šī preču zīme neesot piemērota šo preču un pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādes uzdevuma pildīšanai, norādot uz saviem apsvērumiem par šīs preču zīmes aprakstošo raksturu attiecībā uz attiecīgo preču un pakalpojumu saturu un mērķi.

47 Lai gan no šā konstatējuma par apstrīdētā lēmuma pamatotību izriet, ka šis lēmums, ciktāl ar to ir apmierināts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, ir jāatceļ, Vispārējā tiesa šajā lietā uzskata arī par nepieciešamu pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai Apelācijas padome ir pietiekami pamatojusi savu vērtējumu par apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu.

Par pamatu, kas izvirzīts pēc savas ierosmes, attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

48 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu ievērošana ir sabiedriskās kārtības jautājums, kas vajadzības gadījumā ir jāpārbauda pēc savas ierosmes (šajā ziņā skat. spriedumus, 1997. gada 20. februāris, Komisija/*Daffix*, C-166/95 P, Krājums, EU:C:1997:73, 24. punkts, un 2002. gada 23. oktobris, *Institut für Lernsysteme*/ITSB – *Educational Services* (“ELS”), T-388/00, Krājums, EU:T:2002:260, 59. punkts). Kaut gan izskatāmajā lietā prasītāja nav norādījusi uz pamatojuma trūkumu, Vispārējā tiesa uzskata par nepieciešamu pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai apstrīdētais lēmums ir pietiekami pamatots. Veicot procesa organizatoriskos pasākumus, lietas dalībnieki tika aicināti atbildēt uz jautājumu par apstrīdētā lēmuma pamatojuma pietiekamību.

49 Šajā ziņā prasītāja uzskata, pirmkārt, ka apstrīdētajā lēmumā neesot ietverts autonoms pamatojums un, otrkārt, ka nepietiekami esot pamatots tas, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver dažādas preces un pakalpojumus un to klasifikāciju kā “tirdzniecības veicināšanas” preces.

50 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

51 ITSB uzsver, ka, pat ja Apelācijas padome nav sniegusi īpašu pamatojumu par apzīmējuma “WINNETOU” aprakstošo saturu attiecībā uz katru no minētajām precēm un pakalpojumiem, šāds pamatojums neesot nepieciešams, jo sniegtais pamatojums attiecoties uz visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem. ITSB piebilst, ka attiecībā uz tipiskām “tirdzniecības veicināšanas” precēm apzīmējums “WINNETOU” nozīmējot, ka runa ir par “indiāņu precēm” vai “indiāņu stila” precēm, attiecībā uz kurām patērētājs izveidojot saikni starp *Winnetou*, kas tiekot uztverts kā cildens indiāņu vadonis, un minētajām precēm.

52 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums esot pietiekams, jo Apelācijas padome esot vērtējusi faktus un pierādīšanas līdzekļus un, pamatojoties uz tiesībām saistībā ar Kopienas preču zīmi, izdarījusi juridiskus secinājumus. Turklāt apstrīdētā lēmuma pamatojums esot pietiekams, jo Apelācijas padome esot pārbaudījusi dažādas attiecīgās preces un pakalpojumus un, atsaucoties uz agrāku lēmumu, pietiekami plaši izklāstījusi “tirdzniecības veicināšanas” jēdzienu un tā tvērumu.

53 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmo teikumu ITSB lēmumiem ir jābūt pamatotiem. Šādi noteiktā pienākuma norādīt pamatojumu piemērošanas joma ir tāda pati kā LESD 296. pantā, saskaņā ar kuru pamatojumam skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo akta autora argumentācija tā, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā akta pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt tā pārbaudi. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2004. gada 21. oktobris, *KWS Saat*/ITSB, C-447/02 P, Krājums, EU:C:2004:649, 63.–65. punkts).

54 It īpaši gadījumā, kad ITSB atsaka apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, tam sava lēmuma pamatošanai ir jānorāda atteikuma pamatojums – absolūts vai relatīvs –, kas nepieļauj šo reģistrāciju, kā arī tiesību norma, no kuras izriet šis pamatojums, un jāizklāsta faktiskie apstākļi, kurus tas atzinis par pierādītiem un kuri tā ieskatā pamato minētās tiesību normas piemērošanu. Šāds pamatojums principā ir pietiekams (spriedums “Mozart”, minēts 36. punktā, EU:T:2008:268, 46. punkts).

55 Attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto absolūto atteikuma pamatu ir jāuzsver, ka, lai uz apzīmējumu attiektos kāds no šajā tiesību normā paredzētajiem aizliegumiem, tam ir jāpiemīt tādai tiešai un konkrētai saiknei ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, kas ļauj konkrētajai sabiedrības daļai nekavējoties un bez papildu pārdomām uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu aprakstu vai kādu no to īpašībām (šajā ziņā skat. spriedumus, 2005. gada 22. jūnijs, *Metso Paper Automation*/ITSB (“PAPERLAB”), T-19/04, Krājums, EU:T:2005:247, 25. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2013. gada 30. aprīlis, *ABC-One*/ITSB (“SLIM BELLY”), T-61/12, EU:T:2013:226, 17. punkts). Tādējādi preču zīmes aprakstošā rakstura novērtējums var tikt veikts tikai, pirmkārt, attiecībā uz attiecīgām precēm un pakalpojumiem un, otrkārt, attiecībā uz tās mērķgrupas uztveri, kura ir šo preču vai pakalpojumu patērētāja (šajā ziņā skat. spriedumu, 2002. gada 27. februāris, *Eurocool Logistik*/ITSB (“EUROCOOL”), T-34/00, Krājums, EU:T:2002:41, 38. punkts).

56 Tomēr izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa nevar pārbaudīt tādu Apelācijas padomes novērtējumu tiesiskumu, kas veikti attiecībā uz apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu saistībā ar konkrētajām precēm un pakalpojumiem.

57 Pirmkārt, runājot par apzīmējuma “WINNETOU” uztveramību, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 22. punktā uzskatīja, ka apzīmējums “WINNETOU” norādot uz rakstnieka Kārļa Meija romānu sērijas galveno tēlu un ka lietas dalībnieki šo konstatējumu neesot apstrīdējuši. Apstrīdētā lēmuma 23. punktā tā piebilda, ka atbilstoši Vācijas tiesu nolēmumiem Vācijas patērētāja skatījumā apzīmējumam *WINNETOU* esot saikne ar iedomātu un cildenu indiāņu vadoni. Turklāt apstrīdētā lēmuma 24. punktā Apelācijas padome norādīja, ka *Winnetou* tēls esot ne tikai grāmatu, bet arī disku, kasešu,

kinofilmu un teātra izrāžu varonis. Tā piebilda, ka šie radio un teātra iestudējumi esot “īpaša veida adaptācija” un tajos darbība notiekot *Far West* [tālajos rietumos], un *Winnetou* galvenā loma esot cildens indiānis.

58 Tādējādi no apstrīdētā lēmuma un no ITSB rakstveida apsvērumiem un atbildēm uz tiesas sēdē uzdotajiem jautājumiem izriet, ka Apelācijas padomes skatījumā apzīmējumu “WINNETOU” plašākā nozīmē konkrētā sabiedrības daļa uztver kā saistītu ar “indiāņa” un “indiāņu vadoņa” jēdzieniem.

59 Tomēr Apelācijas padome nav veikusi nekādu īpašu analīzi, lai pierādītu, ka apzīmējumu “WINNETOU”, papildus tā konkrētajai nozīmei kā iedomātam tēlam, konkrētā sabiedrības daļa uztver kā tādu, ar kuru tiek norādīts uz “indiāņa” un “indiāņu vadoņa” jēdzieniem. Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma 22.–24. punktā minētajiem faktiem nevar tikt izdarīts secinājums, ka tā būtu pierādījusi, ka apzīmējums “WINNETOU” tiek uztverts šādi. Proti, Apelācijas padome ir vienīgi aprakstījusi *Winnetou* kā iedomātam un cildenam indiāņu vadonim veltītos darbus. Tātad ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā nav ietverts neviens vērtējums, ne arī secinājums par to, ka apzīmējums tiek uztverts kā vispārēja norāde uz “indiāņa” un “indiāņu vadoņa” jēdzieniem.

60 Tā kā runa ir par apsvērumu, kuram ir būtiska nozīme apstrīdētā lēmuma struktūrā, ar šo nepietiekamo pamatojumu nav iespējams skaidri un nepārprotami izprast ar pamatojumu saistīto secinājumu, kuru Apelācijas padome ir izklāstījusi savā vērtējumā par to, kā apzīmējums tiek uztverts.

61 Tātad ITSB rakstveida apsvērumos un tiesas sēdē izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru liela sabiedrības daļa atsaucas uz tā dēvētajām “Winnetou” kinofilmām, grāmatām vai teātra izrādēm kā grāmatām vai kinofilmām par indiāņiem un tādējādi apzīmējums “WINNETOU” būtu jāuztver kā kopumā saistīts ar “indiāņu” un “indiāņu vadoņa” tematiku, pat pieņemot, kas tas ir pamatots, nevar kompensēt šo apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību, jo procesa ITSB gaitā nevar tikt izvirzīti papildu pamati lēmumam, kuram nav pamatojuma saskaņā ar LESD 296. pantu (skat. spriedumu, 2009. gada 20. maijs, *CFCMCEE*/ITSB (“P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD”), T-405/07 un T-406/07, Krājums, EU:T:2009:164, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, ciktāl tas attiecas uz apzīmējuma “WINNETOU” uztveršanu, pārsniedzot tā konkrēto nozīmi kā norādi uz iedomātu tēlu, kā tādu, kurš kopumā attiecas uz “indiāņa” un “indiāņu vadoņa” jēdzienu.

63 Otrkārt, runājot par saikni starp apstrīdēto preču zīmi un attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka apstrīdētā preču zīme ir jāatceļ, izņemot attiecībā uz 16. klasē ietvertajiem “iespiedburtiem” un “klišejām”, jo šīm precēm neesot nekādas saiknes ar *Winnetou* tēlu. Attiecībā uz dažām 9., 16., 41. un 42. klasē ietilpstošām precēm un pakalpojumiem Apelācijas padome atzina, ka apstrīdētā preču zīme ir jāuzskata par aprakstošu, jo patērētājs uzskatot, ka ar apzīmējumu “WINNETOU” tiekot aprakstīts tikai tas, ka runa esot par kādu *Winnetou* kinofilmu vai grāmatu vai vēl par kādu citu šā veida preci (apstrīdētā lēmuma 28.–31. punkts). Runājot par citām attiecīgajām precēm, kuras ir kvalificētas kā “tirdzniecības veicināšanas preces”, Apelācijas padome norādīja, ka konkrētās sabiedrības daļas skatījumā apzīmējums “WINNETOU” aprakstot tikai to, ka precēm esot saikne ar kinofilmu vai romāna tēlu, ka tās esot indiāņu stila preces, kuras esot saistītas ar festivāliem vai arī tiekot izplatītas vai pārdotas festivālu laikā (apstrīdētā lēmuma 32.–42. punkts). Attiecībā uz 39. klasē ietilpstošajiem “personu pārvadājumiem” un 43. klasē ietilpstošajiem “viesu izmitināšanas un ēdināšanas” pakalpojumiem Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka apstrīdētā preču zīme norādot uz ceļojuma galamērķi Vācijā, proti, festivāliem (apstrīdētā lēmuma 43. punkts). Visbeidzot, Apelācijas padomes skatījumā attiecībā uz 16. klasē ietilpstošajiem “mācību un uzskates līdzekļiem (izņemot aparatūru)” un 9. klasē ietilpstošajiem “mācību aparātiem” apstrīdētā preču zīme norādot uz to, ka mācību saturs tiek izklāstīts, izmantojot stāstus par *Winnetou* (apstrīdētā lēmuma 44. punkts).

64 Ir skaidrs, ka Apelācijas padome ir veikusi vispārēju novērtējumu, it īpaši attiecībā uz “tirdzniecības veicināšanas precēm”.

65 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru absolūta atteikuma pamata vērtējums ir jāveic attiecībā uz katru no precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem ir pieteikta preču zīmes reģistrācija, un turklāt lēmums, ar kuru ITSB atsaka preču zīmes reģistrāciju, principā ir jāpamato attiecībā uz katru no minētajām precēm vai minētajiem pakalpojumiem (skat. rīkojumu, 2010. gada 18. marts, *CFCMCEE*/ITSB, C-282/09 P, Krājums, EU:C:2010:153, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Ir skaidrs, ka, ja pats atteikuma pamats ir sniegts attiecībā uz vienu preču vai pakalpojumu kategoriju vai grupu, ITSB var veikt vienīgi vispārēju vērtējumu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem (skat. rīkojumu *CFCMCEE*/ITSB, minēts 65. punktā, EU:C:2010:153, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

67 Šī iespēja tomēr nedrīkstētu nonākt pretrunā pamatprasībai, ka visiem lēmumiem, ar kuriem tiek atteikta Savienības tiesībās atzītu tiesību izmantošana, var tikt veikta pārbaude tiesā, lai nodrošinātu šo tiesību efektīvu aizsardzību, un tādējādi šai pārbaudei ir jāattiecas uz šī atteikuma pamatojumu tiesiskumu (skat. rīkojumu *CFCMCEE*/ITSB, minēts 65. punktā, EU:C:2010:153, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

68 Tāpēc iespēja Apelācijas padomei veikt vispārēju preču vai pakalpojumu virknes vērtējumu var attiekties tikai uz precēm vai pakalpojumiem, starp kuriem ir pietiekoši tieša un konkrēta saikne, kā rezultātā tie veido pietiekoši vienveidīgu kategoriju, lai nodrošinātu, ka visi faktu un tiesību apsvērumi, kas veido attiecīgā lēmuma pamatojumu, pirmkārt, pietiekoši tieši paskaidro Apelācijas padomes argumentāciju saistībā ar katru no precēm un pakalpojumiem, kas pieder šai kategorijai, un, otrkārt, var tikt piemērota bez atšķirības katrai no attiecīgajām precēm un pakalpojumiem (skat. spriedumu, 2009. gada 2. aprīlis, *Zuffa*/ITSB ("ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP"), T-118/06, Krājums, EU:T:2009:100, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

69 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai apstrīdētā lēmuma pamatojums attiecībā uz tiešu un konkrētu saikni starp attiecīgajām precēm un pakalpojumiem un apzīmējumu "WINNETOU" ir pietiekams, lai izdarītu secinājumu par apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu.

70 Pirmkārt, ir jānorāda, ka tādu preču starpā, kuras klasificētas par "tirdzniecības veicināšanas precēm", nav pietiekami tiešas un konkrētas saiknes, lai tās judikatūras izpratnē veidotu vienveidīgu kategoriju, par kuru Apelācijas padome varētu veikt vispārēju novērtējumu.

71 Tā Apelācijas padome "tirdzniecības veicināšanas preču" kategorijā ir apvienojusi daudzas 11 dažādās klasēs ietilpstošas preces, tostarp, it īpaši, "parfimērijas izstrādājumus", "ēteriskās eļļas", "kosmētiskos līdzekļus", "cēlmetālus un to sakausējumus", "juvelierizstrādājumus", "pulksteņus", "hronometriskos instrumentus", "papīru", "uzlīmes", "rakstāmlietas", "nelielus ādas izstrādājumus, it īpaši, makus", "spieķus", "audumus un tekstilizstrādājumus", "galvassegas", "spēles", "Ziemassvētku eglīšu rotājumus", "vingrošanas un sporta preces", "kalkulatorus", "datorus", "fotogrāfiskos aparātus un ierīces", "tilpnes mājturības vai virtuves vajadzībām", "ķemmes un sūkļus", "biroja piederumus", "plastmasas materiālus iepakošanas vajadzībām", "gaļu", "zivis", "ievārījumus", "kompotus", "saldējumus" un "saldumu izstrādājumus".

72 Šīs preces, ievērojot to būtību, īpašības, mērķi un tirdzniecības veidu, ir tik dažādas, ka nevar tikt uzskatīts, ka tās veido vienveidīgu kategoriju. Turklāt apstrīdētajā lēmumā nav sniegts īpašs pamatojums attiecībā uz "tirdzniecības veicināšanas preču" kvalifikāciju, izņemot apgalvojumu, saskaņā ar kuru šīs preces tiekot bieži lietotas visās iespējamās un iedomājamās jomās. Tomēr ar šādu apgalvojumu nav iespējams pierādīt, kādu iemeslu dēļ tik dažādām precēm, pretēji to acīmredzamām atšķirībām, ir pietiekama vienveidība, lai veidotu preču grupu, attiecībā uz kuru varētu tikt sniegts vispārīgs pamatojums.

73 Turklāt apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz tiešu un konkrētu saikni starp šīm precēm un apzīmējumu "WINNETOU" ir pārāk vispārīgs un abstrakts un tādējādi neatbilst iepriekš 66.–68. punktā minētajām prasībām.

74 Līdz ar to apstrīdētās preču zīmes aprakstošā rakstura pamatojuma vienīgie elementi attiecībā uz šīm precēm ir ietverti apstrīdētā lēmuma 32. un 40. punktā, saskaņā ar kuriem attiecībā uz "tirdzniecības veicināšanas precēm" apzīmējums "WINNETOU" norāda, ka runa esot par precēm, kas ir saistītas ar kinofilmām vai romāna tēlu, kuras patērētāja skatījumā ir tikai tā dēvētās *Winnetou* reklāmas preces, neizdarot secinājumu par preču izcelsmi.

75 Tomēr šāds pamatojums nav pietiekams un neļauj izprast, kādu apsvērumu dēļ Apelācijas padome ir secinājusi, ka apstrīdētajai preču zīmei esot pietiekami tieša un konkrēta saikne ar attiecīgajām precēm, lai ļautu konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz un bez jebkādām pārdomām uztvert attiecīgo preču vai kādas no tām īpašībām aprakstu. Proti, "tirdzniecības veicināšanas preču" kvalifikācija un apstrīdētā lēmuma 32. un 40. punktā minētie apgalvojumi ir vispārīgi un tiem nav īpašas attiecīgo preču, kas turklāt neveido vienveidīgu preču kategoriju, būtības un īpašību analīzes.

76 Līdz ar to apstrīdētā lēmuma pamatojums neatbilst LESD 296. pantā un Regulas Nr. 207/2009 75. pantā paredzētajām prasībām, jo, izmantojot šo pamatojumu, Vispārējai tiesai nav iespējams veikt efektīvu apstrīdētā lēmuma pārbaudi tiesā.

77 Šis secinājums nevar tikt apšaubīts ar Apelācijas padomes apsvērumiem attiecībā uz dažām apstrīdētā lēmuma 34, 36, 37. un 39. punktā norādītajām precēm.

78 Proti, veicot šo novērtējumu, Apelācijas padome ir vienīgi apgalvojusi, ka šīs varētu būt indiāņu stila preces, tām varētu būt saikne ar *Winnetou* tēlu un šim tēlam atbilstošo tematiku vai arī ar festivāliem.

79 Tomēr vispirms ir jāatgādina, kā to iepriekš 62. punktā ir secinājusi Vispārējā tiesa, ka konstatējums, saskaņā ar kuru apzīmējums "WINNETOU" tiekot uztverts kā tāds, kuram ir saikne ar "indiāņa" vai "indiāņa vadoņa" jēdzienu, nav pietiekami pamatots. Turklāt apgalvojumi, saskaņā ar kuriem runa esot par precēm, kuras tiek pārdotas suvenīru veikalos, par tā dēvēto "Winnetou" apģērbu, t.i., par apģērbu, kādu valkājot *Winnetou* vai kas norāda uz *Winnetou*, par čemodāniem ar *Winnetou* attēlu, par riekstu standziņām indiāņu vadoņa veidolā, vai par pārtikas precēm, kuras tiek tirgotas festivālu laikā, ne tik neļauj precīzi un skaidri un nepārprotami izprast Apelācijas padomes argumentāciju, no kuras tiek izdarīts secinājums, atbilstoši kuram apstrīdētā preču zīme, kas, starp citu, ir vārdisks apzīmējums, nevis indiāni attēlojoša grafiska preču zīme, minētajām precēm būtu aprakstoša.

80 Līdz ar to ir jāuzskata, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekoši pamatots.

81 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ Kopienas preču zīmes autonomijas un neatkarības principu pārkāpuma, kā arī nepietiekama pamatojuma dēļ un nav jālemj par otro, ceturto un piekto pamatu.

Par tiesāšanās izdevumiem

82 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums šajā ziņā ir labvēlīgs. Turklāt saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 2. punktu, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali.

83 Šajā lietā ir jālemj, ka ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus un ka persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas pirmās padomes 2013. gada 9. jūlija lēmumu lietā R 125/2012-1 tiktāl, ciktāl pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir apmierināts;

2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina *Karl-May-Verlag GmbH* tiesāšanās izdevumus;

***3) Constantin Film Produktion GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 18. martā.

[Paraksti]